

Štvrtok 2. marca 2017

I

(Uznesenia, odporúčania a stanoviská)

UZNESENIA

EURÓPSKY PARLAMENT

P8_TA(2017)0060

Povinnosti v oblasti vízovej reciprocity**Uznesenie Európskeho parlamentu z 2. marca 2017 o povinnostiach Komisie v oblasti vízovej reciprocity podľa článku 1 ods. 4 nariadenia (ES) č. 539/2001 (2016/2986(RSP))**

(2018/C 263/01)

Európsky parlament,

- so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 539/2001 ⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 1 ods. 4 (mechanizmus reciprocity),
- so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade z 12. apríla 2016 s názvom *Súčasný stav a možnosti vývoja v oblasti neuplatňovania reciprocity, pokiaľ ide o vízovú politiku, vo vzťahu k určitým tretím krajinám* (COM(2016)0221),
- so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade z 13. júla 2016 s názvom *Súčasný stav a možnosti pokroku v situácii neuplatňovania reciprocity s niektorými tretími krajinami v oblasti vízovej politiky (nadväzujúce na oznámenie z 12. apríla)* (COM(2016)0481),
- so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade z 21. decembra 2016 s názvom *Súčasný stav a možnosti pokroku v situácii neuplatňovania reciprocity s niektorými tretími krajinami v oblasti vízovej politiky (nadväzujúce na oznámenie z 12. apríla)* (COM(2016)0816),
- so zreteľom na článok 17 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ) a články 80, 265 a 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ),
- so zreteľom na diskusiu o povinnostiach v oblasti vízovej reciprocity, ktorá sa uskutočnila 14. decembra 2016 v Štrasburgu,
- so zreteľom na otázku predloženú Komisii v oblasti vízovej reciprocity podľa článku 1 ods. 4 nariadenia (ES) č. 539/2001 (O-000142/2016 – B8-1820/2016),
- so zreteľom na návrh uznesenia Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci,

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1.

Štvrtok 2. marca 2017

- so zreteľom na článok 128 ods. 5 a článok 123 ods. 2 rokovacieho poriadku,
- A. keďže kritérium vízovej reciprocity ako jedno z kritérií, ktorými sa riadi vízová politika EÚ, vo všeobecnosti znamená, že na občanov EÚ by sa pri ceste do tretej krajiny mali vzťahovať rovnaké podmienky ako pre štátnych príslušníkov tejto tretej krajiny pri ich ceste do EÚ;
- B. keďže cieľom mechanizmu vízovej reciprocity je dosiahnuť vízovú reciprocitu; keďže vízová politika EÚ zakazuje členským štátom zavádzať vízovú povinnosť pre štátnych príslušníkov tretej krajiny, ak je táto krajina na zozname v prílohe II k nariadeniu (ES) č. 539/2001 (zoznam krajín, ktorých štátni príslušníci sú v prípade krátkodobých pobytov v členských štátoch oslobodení od vízovej povinnosti);
- C. keďže mechanizmus reciprocity bol revidovaný v roku 2013 a Európsky parlament sa na tejto revízii podieľal v úlohe spoluzákonodarcu, pretože ho bolo potrebné ho upraviť tak, aby odzrkadľoval situáciu po vstupe Lisabonskej zmluvy do platnosti a judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, pokiaľ ide o sekundárne právne základy, a aby „zabezpečil reakciu Únie ako akt solidarity, ak tretia krajina uvedená v prílohe II k nariadeniu (ES) č. 539/2001 uplatňuje vízovú povinnosť voči štátnym príslušníkom aspoň jedného členského štátu“ (prvé odôvodnenie nariadenia (EÚ) č. 1289/2013);
- D. keďže mechanizmus reciprocity stanovuje postup, ktorý začína od neuplatňovania vízovej reciprocity s presnými termínmi a krokmi, ktoré treba uskutočniť s cieľom ukončiť tento stav; keďže z jeho vnútornej logiky vyplýva sprísňovanie opatrení voči príslušnej tretej krajine a v konečnom dôsledku aj pozastavenie oslobodenia od vízovej povinnosti pre všetkých štátnych príslušníkov príslušnej tretej krajiny („druhá fáza uplatňovania mechanizmu reciprocity“);
- E. keďže „s cieľom zabezpečiť vhodné zapojenie Európskeho parlamentu a Rady do druhej fázy uplatňovania mechanizmu reciprocity vzhľadom na mimoriadne citlivú politickú povahu pozastavenia oslobodenia od vízovej povinnosti pre všetkých štátnych príslušníkov tretej krajiny uvedenej v prílohe II k nariadeniu (ES) č. 539/2001 a jeho horizontálne dôsledky pre členské štáty, štáty pridružené k schengenskému priestoru a samotnú Úniu, najmä pre ich vonkajšie vzťahy a celkové fungovanie schengenského priestoru, by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o niektoré prvky mechanizmu reciprocity“ vrátane pozastavenia oslobodenia od vízovej povinnosti pre všetkých štátnych príslušníkov príslušnej tretej krajiny;
- F. keďže „Európsky parlament alebo Rada sa môžu rozhodnúť odvolať delegovanie“ (článok 290 ods. 2 písm. a) ZFEÚ);
- G. keďže „delegovaný právny akt môže nadobudnúť účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada nevznesú žiadne námietky v lehote stanovenej legislatívnym aktom“ (článok 290 ods. 2 písm. b) ZFEÚ);
- H. keďže Komisia spochybnila voľbu delegovaných aktov v druhej fáze uplatňovania mechanizmu reciprocity a postúpila vec Súdnemu dvoru Európskej únie, ktorý však potvrdil správnosť voľby zákonodarcu (vec C-88/14);
- I. keďže týmto mechanizmom sa tak jednoznačne ukladajú povinnosti Európskeho parlamentu, Rade a Komisii a ich zodpovednosť v jednotlivých fázach mechanizmu reciprocity;
1. domnieva sa, že Komisia je povinná prijať delegovaný akt, ktorým sa dočasne pozastaví oslobodenie od vízovej povinnosti pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré nezrušili vízovú povinnosť pre občanov niektorých členských štátov v lehote 24 mesiacov od dátumu uverejnenia príslušného oznámenia, pričom táto lehota uplynula 12. apríla 2016;
 2. vyzýva Komisiu, aby prijala požadovaný delegovaný akt na základe článku 265 ZFEÚ najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa prijatia tohto uznesenia;
 3. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Komisii, Európskej rade, Rade a národným parlamentom.